

то на благодатьж. Въ първото състояние чловѣкътъ притѣжава, естественнымъ образомъ, първобытнытъ начала на доброто, които съставляватъ сѣщносттаж на нравственнѣтъ природж на чловѣчеството, притѣжава разума, който е мыслителната способностъ въ обладаніе на първоначалнытъ истинны, и съвѣстьтъж, която е най-внутренното съзнателно чувствуваніе на доброто ; не е обаче и до толкось просвѣщенъ, щото да распознава всичкытъ необходими за него истинны, и чувството на доброто не е достаточно развито въ него, щото да го застави всѣкога да нравственнотвори ; така чловѣкъ-